

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นเล็กถึงขนาดกลาง สูง 8-20 ม. เปลือก สีนํ้าตาลอ่อนถึงนํ้าตาลอมเทาเข้ม ลอกเป็นแผ่น ใบ กว้าง 2-8 ซม. ยาว 8-24 ซม. พบน้อยกว้างได้ถึง 9 ซม. ยาวได้ถึง 33 ซม. รูปใบหอกแกมขอบขนาน ยอดอ่อนมีขน รูปดาว ขนาด 0.2 มม. ใบแก่มีขนติดแน่นใกล้โคนและก้านใบ หรือเกลี้ยง เส้นกลางใบนูนด้านบน เส้นใบ 16-31 คู่ แบนหรือเป็นร่องด้านบน เส้นใบย่อยเป็นร่างแหละเอียดมากเห็นชัดด้านบน กิ่งอ่อนมีขนเล็กๆ เป็น ขุย แก่แล้วเกลี้ยง ดอกเพศผู้ สีเหลืองอ่อนถึงแดงด้านใน ออกเป็นช่อธรรมดาหรือแตกเป็นง่าม ยาวได้ถึง 8 มม. มี (5)10-20 ดอก มีก้านช่อดอกยาวได้ถึง 5 มม. ก้านดอกยาว 5-10 มม. ศึกษากว้างประมาณ 5 มม. ยาว ประมาณ 4 มม. ทรงกลมปลายแบน จัก 4/5 ออกเป็น 3 พู มีขนแน่น สีนํ้าตาลอมเหลืองด้านบนนอก จานเกสร เพศผู้ เส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5-2.5 มม. บนเส้าเกสรเพศผู้เล็กเรียวยาว 0.5-1.3 มม. กลมหรือสามเหลี่ยมแบน มีอับเรณู 8-16 อัน ดอกเพศเมียคล้ายดอกเพศผู้ ยกเว้น ก้านดอกยาว 2-6(10) มม. ศึกษากว้าง 2-3.5 มม. ยาว 4-6 มม. ทรงขอบขนานแกมรีกว้างหรือรูปไข่กลับ รังไข่มีขนยาวแน่น ยาว 0.5-1 มม. ผล กว้าง 1.2-1 ซม. ยาว 1.8-3.5 ซม. ก้านผลยาว 0.2-1.2 ซม. ทรงรีกว้าง โคนค่อนข้างแคบ มีขนรุงรังชัดสีออกเหลืองหรือออก แดง ยาว 1-2 มม. มักจะค่อยๆ เกลี้ยง ยกเว้นใกล้โคนผล พบน้อยในป่าดิบที่ถูกทำลาย หรือป่าดิบ ป่าไผ่สูง 250-750 ม. จ.ระนอง พังงา

ข้อมูลอ้างอิง : ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพฯ : สมวิทย์พรรัตน์ตั้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า

ภาพประกอบ : ภาพใบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาพลำต้น : http://biodiversity.forest.go.th/index.php?option=com_dofplant&view=showone&id=1060

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

